

Resumé

Afhandlingen undersøger hvordan sprognormen og sprogbrugen i serbisk og kroatisk har forandret sig siden Jugoslaviens opløsning i begyndelsen af 1990'erne, med særligt fokus på forandringer der skønnes at være forårsaget af kontakt med engelsk.

Forskellige domæner inden for sprogene såsom ordforråd, orddannelse og grammatik undersøges og det konkluderes at de største forskelle imellem de to sprog for så vidt angår innovationer i såvel sprognormen og sprogbrugen findes i ordforrådsplanet, mens de knap så iøjnefaldende fornyelser af sprogenes orddannelsesmønstre og grammatik udviser langt mindre forskellighed.

Årsagerne til forskellighederne i især ordforrådet forklares ved at afdække de sprogpoltiske tendenser, der gjorde sig gældende i det kroatiske og serbiske sprogområde såvel før som efter Jugoslaviens opløsning. Det var disse tendenser, affødt af de generelle politiske strømninger, der i sin tur bl.a. førte til afskaffelsen af serbokroatisk som rigsmål til fordel for fire nye officielle sprog: kroatisk, serbisk, bosnisk og senest montenegrinsk.